

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200423
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5016200423.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: O. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX D. E. A., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Špitálska č. 8, 812 67 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2015/10362-0002 Tk z 13. novembra 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/83/2016-40 z 18. januára 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/83/2016-40 z 18. januára 2017 z a m i e t a .

II. Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21S/83/2016-40 z 18.01.2017 rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor pomoci v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2015/10362-0002 Tk zo dňa 13.11.2015, ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto č. ZA3/PKNM/SOC/2015/72578-0010 zo dňa 28.08.2015 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému správnenému orgánu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto rozhodol tak, že žalobca je fyzickou osobou v hmotnej núdzi a priznáva sa mu pomoc v hmotnej núdzi v sume 62,50 Eur od 01.12.2012 do 31.12.2013 a v sume 61,60 Eur mesačne od 01.01.2014. Toto rozhodnutie bolo napadnutým rozhodnutím žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2015/10362-0002 Tk z 13.11.2015 potvrdené.

3. V odôvodnení krajský súd uviedol, že pokiaľ správne orgány v danom prípade rozhodovali (a to len v odôvodnení rozhodnutia), že žalobca nespĺňa podmienku nároku na príspevok na bývanie, je potrebné, aby o tomto nároku bolo rozhodnuté aj v samotnej výrokovej časti rozhodnutia. Rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a aj prvostupňového správneho orgánu je z tohto dôvodu nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť - § 191 ods. 1 písm. d/ SSP. Iba vo výroku rozhodnutia možno vysloviť vznik, zmenu alebo zánik individuálneho právneho vzťahu, ktorým sa zakladajú práva, určujú povinnosti, prípadne menia právne vzťahy. V tejto časti rozhodnutia sa tiež autoritatívne deklarujú určité právne stavy. Výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať riešenie veci, ktorá je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodol. Súčasťou výroku podľa okolností je: rozhodnutie o povinnosti účastníka náhrade konania, ak ich správny orgán hodlá uložiť a určenie lehoty na plnenie, ak sa účastníkovi konania ukladá povinnosť niečo splniť. Podľa záveru krajského súdu správne orgány v danom prípade nepostupovali v súlade s § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Pokiaľ v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán a následne druhostupňový správny orgán nepriznali žalobcovi, resp. uviedli, že žalobca nemá nárok resp. nespĺňa nárok na príspevok na bývanie z tam uvedených dôvodov, uvedená skutočnosť nevyplýva z výrokovej časti rozhodnutia správnych orgánov. Z tohto dôvodu bolo potrebné rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť, pri aplikácii § 191 ods. 1 písm. d/ SSP, ako nepreskúmateľné rozhodnutia pre ich nezrozumiteľnosť s tým, že správne orgány v ďalšom konaní rozhodnú vo veci v súlade so zákonom, najmä teda rozhodnú o príspevku na bývanie, ktorý si uplatnil žalobca v rámci správneho konania, aj výrovkovou časťou rozhodnutia, pričom sa takisto dôsledne vysporiadajú aj s námietkami žalobcu, ktoré uplatnil v rámci správneho konania. Súd zdôrazňuje, že bude potrebné sa vysporiadať s námietkami žalobcu aj procesného charakteru, ktoré je zrejmé, že sa nachádzajú v administratívnom spise, ako napr. námietka žalobcu - námietka zaujatosti proti prvostupňovému, resp. druhostupňovému správnenému orgánu, túto bude potrebné, aby žalobca špecifikoval konkrétne osoby vo vzťahu, ku ktorým vznáša námietku zaujatosti. Následne o nej rozhodol postupom podľa ust. § 9 a nasl. Správneho poriadku. Taktiež bude potrebné sa zaoberať aj námietkou žalobcu - oznámením vstupu do konania, pričom súd taktiež poukazuje na to, že administratívny spis, ktorý súd bol predložený žalovaným je značne neprehľadný ako taký, jednotlivé listiny, rozhodnutia, podania účastníka konania a žalobcu nie sú riadne žurnalizované podľa dátumov podaní, resp. príslušných jednotlivých rozhodnutí, pričom súd poukazuje na to, že aj toto bude potrebné zabezpečiť.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalovaný, ktorý uviedol, že o žiadosti žalobcu o pomoc v hmotnej núdzi bolo rozhodnuté za obdobie od 01.12.2012 do 31.12.2013 v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 599/2003 Z. z. a za obdobie od 01.01.2014 v súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z. z.. Žalobcovi bola priznaná pomoc v hmotnej núdzi v správnom orgánom špecifikovanej sume. Pomoc v hmotnej núdzi pozostáva z dávky v hmotnej núdzi a príspevkov. Jednotlivé príspevky sa poskytujú spolu s dávkou v hmotnej núdzi a spolu tvoria jeden celok, teda pomoc v hmotnej núdzi. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 599/2003 Z. z. a § 15 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z. z. sa určuje len výška dávky a príspevkov, resp. suma pomoci v hmotnej núdzi. Vzhľadom na uvedené sa vo výroku rozhodnutia uvádza suma a dátum vzniku nároku a neuvádza sa, ktoré príspevky sa priznávajú a ktoré sa naopak nepriznávajú. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/196/2006-33 zo 07.12.2006, v ktorom súd uviedol, že rozhodnutie je v súlade so zákonom, ak vo výroku je uvedená suma a dátum vzniku nároku. Súd sa v predmetnom rozsudku nestotožnil s tvrdením žalobcu, že vo výroku rozhodnutia malo byť uvedené, že sa mu nepriznáva príspevok na bývanie. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/8/2007. Žalovaný má za to, že príslušné správne orgány rozhodovali v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnými právnymi predpismi, skutkový stav bol dostatočne zistený, postup bol v súlade so zákonom. Poukazuje tiež na ustálenú judikatúru, podľa ktorej sa rozhodnutie nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či výhodnejšie postavenie pre účastníka. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec u vrátil na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 492 ods. 2

SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je nedôvodná a ako takú je potrebné ju zamietnuť.

6. Podľa § 33 ods. 1 zákona o pomoci v hmotnej núdzi č. 417/2013 Z. z., o nárokoch pred 01.01.2014 sa aj po 31.12.2013 rozhoduje podľa zákona účinného do 31.12.2013.

7. Podľa § 33 ods. 3 zákona o pomoci v hmotnej núdzi č. 417/2013 Z. z., úrad z vlastného podnetu prehodnotí dávku v hmotnej núdzi a príspevky k dávke v hmotnej núdzi, na ktoré trval nárok k 31.12.2013, a rozhodne o nároku na pomoc v hmotnej núdzi podľa zákona účinného od 01.01.2014.

8. Podľa § 2 zákona č. 595/2003 Z. z., hmotná núdza je stav, keď príjem občana a fyzických osôb, ktoré sa s občanom spoločne posudzujú nedosahuje životné minimum (§ 2 a § 5 ods. 6 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime) a občana fyzickej osoby, ktoré sa s občanom spoločne posudzujú, si príjem nemôžu zabezpečiť alebo zvýšiť vlastným pričinením.

9. Podľa § 2 zákona č. 417/2013 Z. z., hmotná núdza je stav, keď príjem členov domácnosti podľa tohto zákona nedosahuje sumy životného minima ustanovené osobitným predpisom a členovia domácnosti si nevedia alebo nemôžu prácou, výkonom vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku a uplatnením nárokov zabezpečiť príjem alebo zvýšiť príjem. Základné životné podmienky na účely tohto zákona sú jedno teplé jedlo denne, nevyhnutné ošatenie a prístrešie. Prijemca na účely tohto zákona je fyzická osoba, ktorej sa poskytuje pomoc v hmotnej núdzi alebo osobitný príspevok.

10. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. výška dávky a príspevkov sa určí ako rozdiel medzi sumou nárokov uvedených v § 10 ods. 2 a 3, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 2 alebo 3 a príjmom.

11. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z. z. suma pomoci v hmotnej núdzi sa určí ako rozdiel medzi úhrnom súm uvedených v § 10 ods. 2 a 3, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2 a § 14 ods. 2 a úhrnom súm príjmu podľa § 4.

12. Podľa § 25 ods. 1, 2 zákona č. 595/2003 Z. z. na konanie o posúdení hmotnej núdze, zabezpečení základných životných podmienok a pomoci v hmotnej núdzi dávkou a príspevkami sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní zákon č. 71/1967 Zb., ak tento zákon neustanovuje inak. Na konanie o posúdení hmotnej núdze, zabezpečení základných životných podmienok a pomoci v hmotnej núdzi sa nevzťahujú ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2 a § 60 až 68 zákona o správnom konaní.

13. Podľa § 25 ods. 4 zákona č. 595/2003 Z. z. nárok na dávku a príspevky vzniká právoplatným rozhodnutím úradu o ich priznaní.

14. Podľa § 25 ods. 6 zákona č. 595/2003 Z. z. žiadosť o posúdenie hmotnej núdze, zabezpečenie základných životných podmienok a pomoc v hmotnej núdzi sa podáva na úrade, podľa miesta trvalého pobytu občana.

15. Podľa § 25 ods. 10 zákona č. 595/2003 Z. z. právoplatné rozhodnutie o hmotnej núdzi, zabezpečení základných životných podmienok a pomoci v hmotnej núdzi dávkou a príspevkami je preskúmateľné súdom podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 19 zákona č. 417/2013 Z. z. nárok na pomoc v hmotnej núdzi a osobitný príspevok sa uplatňujú na úrade podaním písomnej žiadosti alebo podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

17. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 62 až 68 všeobecného predpisu o

správnom konaní, ak v odseku 3, § 19 ods. 1 a v § 28 ods. 2 písm. a/ nie je ustanovené inak.

18. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku (ďalej len „SP“) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

19. Podľa § 47 ods. 1 SP rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

20. Podľa § 47 ods. 2 SP výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

21. Podľa § 47 ods. 3 SP v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

22. Podľa § 9 ods. 1 SP zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

23. Podľa § 10 SP účastník konania oznámi správnejmu orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu (§ 9), len čo sa o nich dozvie.

24. Podľa § 12 ods. 1 SP o tom, či je zamestnanec správneho orgánu z konania vylúčený, rozhoduje orgán, ktorému boli dôvody vylúčenia oznámené (§ 11 ods. 1); ak sa rozhodlo, že zamestnanec správneho orgánu je vylúčený, urobí tento orgán opatrenie na zabezpečenie riadneho uskutočnenia ďalšieho konania.

25. Podľa § 461 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

26. Podľa § 453 ods. 2 SSP kasačný súd je viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

27. Podľa § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby v sociálnych veciach nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

28. Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného pre nepreskúmateľnosť podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP, poukazujúc na nepresnú a neurčitú formuláciu výroku napadnutého správneho rozhodnutia. Zároveň tiež poukázal na námietku zaujatosti, ktorú žalobca vzniesol proti zamestnancom prvostupňového, resp. druhostupňového správneho orgánu.

29. Výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu znie: „Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v nadväznosti na § 25 ods. 3 zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa § 2, § 10, § 11, § 13, § 25 ods. 5 zákona č. 599/2003 Z. z., podľa § 2, § 4, § 9 ods. 1, § 10 ods. 2 písm. a/, § 14 zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Š. O., nar.

XX.XX.XXXX, S. XXXX/XX, XXX XX D. E. A. je fyzickou osobou v hmotnej núdzi a priznáva sa mu pomoc v hmotnej núdzi v sume 62,50 Eur mesačne od 01.12.2012 do 31.12.2013 a v sume 61,60 Eur mesačne od 01.01.2014.“

30. Ako správne uviedol krajský súd, z výroku rozhodnutia musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodol. Na rozdiel od krajského súdu však dospel kasačný súd k tomu záveru, že rozhodnutie prvostupňového orgánu v predmetnej veci uvedené požiadavky spĺňa.

31. Predmetom rozhodnutia žalovaného, resp. prvostupňového správneho orgánu bola žalobcovi priznaná pomoc v hmotnej núdzi. Zákon č. 595/2003 Z. z. ani nový zákon o pomoci v hmotnej núdzi č. 417/2013 Z. z. nestanovuje správnym orgánom povinnosť rozhodovať o dávke v hmotnej núdzi a každom príspevku samostatne. Naopak, v oboch prípadoch zákonodarca stanovil spôsob, akým sa pomoc v hmotnej núdzi (resp. výška dávky a príspevkov podľa zákona č. 595/2003 Z. z.) určí. Táto pomoc sa vypočíta tak, že od súčtu sumy dávky v hmotnej núdzi a príspevkov, na ktoré vznikol nárok, sa odpočíta príjem žiadateľa - osoby v hmotnej núdzi. Z uvedeného vyplýva, že osobe v hmotnej núdzi sa priznáva pomoc v hmotnej núdzi - ako jedna suma, ktorá je výsledkom zákonom určeného matematického úkonu, nie každý príspevok samostatne.

32. Tiež je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca nežiadal o konkrétne príspevky, ale žiadosťou z 21.12.2012 o „pomoc v hmotnej núdzi“, pričom nárok na jej súčasť (dávka v hmotnej núdzi a v zákone špecifikované príspevky) bol na podklade ním uvádzaných skutočností posúdený prvostupňovým správnym orgánom, ktorý následne postupom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. a § 15 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z. z. určil sumu tejto pomoci. Žiadosť obsahovala „kolónky“ ako sociálne postavenie žiadateľa, údaje o ďalších spoločne posudzovaných osobách, príjmové a majetkové pomery žiadateľa, nie však vymedzenie, ktoré príspevky žalobca žiada a ktoré nie.

33. Keďže teda správny orgán rozhoduje o pomoci v hmotnej núdzi (resp. podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dávke a príspevkoch) v celku, nie o priznaní, či nepriznaní jednotlivých príspevkov, nebolo potrebné, aby správny orgán rozhodol samostatným výrokom o nepriznaní nároku na príspevok na bývanie. Žalobca žiadal o „pomoc v hmotnej núdzi“ a o pomoci v hmotnej núdzi správny orgán aj rozhodol. Keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, prečo žalobcovi nevznikol nárok na príspevok na bývanie, nie je toto rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť podľa § 191 ods. 1 Správneho súdneho poriadku.

34. Z administratívneho spisu žalovaného však vyplýva, že žalobca vzniesol námietku zaujatosti proti prvostupňovému a druhostupňovému správne mu orgánu. S toto námietkou sa žalovaný ani správny orgán prvého stupňa nijak nevysporiadali.

35. Na konanie podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi (tak zákona č. 595/2003 Z. z. ako aj zákona č. 417/2013 Z. z.) sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, teda aj ustanovenia Správneho poriadku o vylúčení zamestnancov správneho orgánu. Podľa § 12 ods. 1 SP o tom, či je zamestnanec správneho orgánu z konania vylúčený, rozhoduje orgán, ktorému boli dôvody vylúčenia oznámené (§ 11 ods. 1); ak sa rozhodlo, že zamestnanec správneho orgánu je vylúčený, urobí tento orgán opatrenie na zabezpečenie riadneho uskutočnenia ďalšieho konania.

36. Správne orgány však podľa ustanovenia § 12 ods. 1 SP nepostupovali. Prípadné rozhodovanie zaujatým zamestnancom treba pokladať za nezákonný postup a takú závažnú vadu správneho konania, ktorú nie je možné odstrániť a ktorá ho zaťažuje nezákonnosťou a pri ktorom mohlo dôjsť k porušeniu princípu nezávislého a nestranného orgánu, na rozhodnutie ktorého má nárok aj v zmysle Ústavy SR „každý“.

37. Napadnuté rozhodnutie žalovaného je preto nezákonné podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP a ako také bolo potrebné ho zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

38. Vzhľadom na uvedené argumenty bolo potom potrebné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol, aj keď dôvodiac čiastočne odlišne ako krajský súd.

39. Po zrušení napadnutého rozhodnutia bude žalovaný postupovať spôsobom, ktorý v rozsudku č. k. 21S/83/2016-40 z 18. januára 2017 určil Krajský súd v Žiline a s ktorým sa kasačný súd plne stotožňuje. Správny orgán vyzve žalobcu, aby špecifikoval konkrétne osoby vo vzťahu, ku ktorým vznáša námietku zaujatosti. Následne o nej rozhodne postupom podľa ust. § 9 a nasl. Správneho poriadku. Bude sa zaoberať aj námietkou žalobcu - oznámením vstupu do konania. Správny orgán bude viesť spis riadnym spôsobom. Pod pojmom spis žalovaného správneho orgánu sa rozumie úplný, žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí (R 66/1998).

40. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže vecne úspešnému žalobcovi žiadne trovy nevznikli (ust. § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa ust. § 167 ods. 1 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.